

Ř 4,16 Proto mluvíme o spravedlnosti z víry, aby bylo jasné, **že je to spravedlnost z milosti.** Tak zůstane v platnosti zaslíbení dané veškerému potomstvu Abrahamovu - nejen těm, kdo stavějí na zákoně, ale i těm, kdo následují Abrahama vírou. On je otcem nás všech,

Ř 4,17 jak je psáno: 'ustanovil jsem tě za otce mnohých národů'. Je naším otcem před tváří toho, v nějž uvěřil, **před Bohem, který dává život mrtvým a povolává v bytí to, co není.**

Ř 4,18 On uvěřil a měl naději, kde už naděje nebylo; tím se stal 'otcem mnohých národů' podle slova: 'tak četné bude tvé potomstvo'.

Ř 4,19 Nepochabl ve víře, i když pomyslel na své již neplodné tělo - vždyť mu bylo asi sto let - i na to, že Sára již nemůže mít dítě;

Ř 4,20 nepropadl pochybnosti o Božím zaslíbení, ale posílen vírou vzdal čest Bohu v pevné jistotě,

Ř 4,21 že Bůh je mocen učinit, co zaslíbil.

Ř 4,22 Proto mu to 'bylo počítáno za spravedlnost'.

Ř 4,23 To, že mu to 'bylo počítáno', nebylo napsáno jen kvůli němu,

Ř 4,24 nýbrž také kvůli nám, jimž má být započteno, že věříme v toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána,

Ř 4,25 jenž byl vydán pro naše přestoupení a vzkříšen pro naše ospravedlnění.

Ř 5,1 Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista,

Ř 5,2 neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží.

Ř 5,3 A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost,

Ř 5,4 z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje.

Ř 5,5 A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Ř 5,6 Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné.

Ř 5,7 Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život.

Ř 5,8 Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

Ř 5,9 Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu.

Ř 5,10 Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.

Pascal řekl: „je dostatek světla pro ty, kdo si z celé duše přejí Boha spatřit, a dostatečná tma pro ty, kdo mají opačné přání.“

Možná největší zkušenost, kterou jsem si přivezl z Ugandy, je to, že jsem si uvědomil, že moje různé nářky a stěžování na cokoli je hřích. Jsem nesmírně bohatý pouze tím, že jsem se narodil na severní polokouli a jsem běloch.

Samozřejmě, že se o to postaraly předešlé generace našich předků, ale i tak.

Když jsem měl před očima nesmírnou bídu lidí ve slamu v Kambale, nebo jsem se díval na matku sedmi dětí nemocnou AIDS, která nemohla chodit a jediná její obživa byla prostituce, zakázal jsem si abych plakal, nechtěl jsem ty lidi urazit.

Nevím jestli to byla náhoda, že za celou dobu v Ugandě jsem neslyšel, že by si někdo stěžoval na depresi.

Je pravda, že jsme tam byli pouze chvíli, přesto jsme navštívili poměrně hodně lidí. Jedna z příčin je možná to, že Ugandané jsou ze 72% křesťané a v té společnosti to je cítit.

O to výrazněji jsem registroval po návratu tyto všelijaké nářky a nejen nářky, ale problémy lidí, kteří skutečně depresemi a úzkostmi trpí. Dvanáctiletá školačka spáchala sebevraždu, protože se jí děti ve škole posmívali, že nemá značkové oblečení. Další děsivé zprávy se na mě hrnuly.

Je zvláštní, že tyto nářky nezaznívají pouze mimo církev, ale i v církvi.

Mimo církev – to si nějak dokáží vysvětlit, že se lidé upnuli na věci, které nemají hodnotu nebo alespoň velkou důležitost. Dobře vypadat, být úspěšný, být přijat ve společnosti, mít cenu ve vlastních očích a podobné nesmysly...

2Te 2,9 Ten zlý přijde v moci satanově, bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky

2Te 2,10 a všemožnou nepravostí bude svádět ty, kdo jdou k záhubě, neboť nepřijali a nemilovali pravdu, která by je zachránila.

2Te 2,11 Proto je Bůh vydává do moci klamu, aby uvěřili lži.

Je dostatečná tma pro ty kdo Boha nechtějí vidět.

Dnešní vyspělá společnost ztratila naději. Otevřete noviny, kolik „nadějných zpráv“ tam najdeme. Příští měsíc nás čekají volby – kolik slyšíme nadějných zpráv?

My ale nejsme lidé beznaděje:

Ř 5,9 Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolítím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu.

Ř 5,10 Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.

My jsme lidé víry a to znamená také lidé naděje. Nám patří Boží zaslíbení:

Žd 13,5 Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: 'Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.'

Žd 13,6 Proto smíme říkat s důvěrou: 'Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?'

Žijeme ve společnosti, která žije bez naděje, bez víry. Nenechme se nakazit touto moderní nemocí.

Bůh nám daroval v Ježíši nový život, nebojme se ho uchopit. Čtème zaslíbení, která platí také pro nás. Učme se od Abrahama – bylo mu sto let a Sára už nemohla mít děti a přesto zaslíbení o synu přijal pro sebe a uvěřil, že Bůh má moc mu syna dát. Také ho dostal.

Proč bychom nemohli očekávat, že se Bůh postará i o naše zaměstnání, že pomůže v našem manželství, s našimi dětmi.

Velice mě povzbudila střeční skupinka u Mullerů. Vyprávěli jsme si zkušenosti z vyslyšených modliteb. Měl jsem radost, jak Bohu na nás záleží, jaký má zájem třeba o to, abychom našli ztracenou věc. Možná si řeknete taková hloupost, ano, je to hloupost, ale Bohu na nás záleží.

Učme se otevírat svoje srdce a vírou přistupovat k Bohu. Daroval nám modlitbu, jak je to mocná věc. Skrze modlitbu Bůh proměňuje srdce lidí, mnohokrát se takto Bůh přiznal k mým modlitbám. Skrze modlitbu uzdravuje nemocné.

Ř 12,2 A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.

Postavme se vědomě proti blbé náladě, která je ve společnosti, odmítněme ji, „proměňujme se obnovou své mysli“ abychom mohli rozpoznat, co je vůle Boží.

Ef 2,10 Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.

Jak potřebujeme se naučit vstupovat na tenký led víry a naděje. Je dostatek světla pro ty, kdo si z celé duše přejí Boha spatřit. Bůh čeká na naše kroky víry. Je možné, že i mnoho našich depresí nebude mít šanci se rozvinout, protože Bůh je věrný.

ABRAHAM

Je naším otcem před tváří toho, v nějž uvěřil, před Bohem, který dává život mrtvým a povolává v bytí to, co není.

Ř 4,18 On uvěřil a měl naději, kde už naděje nebylo; tím se stal 'otcem mnohých národů'